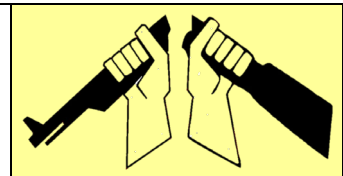

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

INDHOLD

Russiske græsrodder vinder sejre mod militæret....2

Aktivister fik afgjort ved dom, at personer i russisk civiltjeneste ikke kan tvangsudskrives.

Åbent brev fra de russiske mødre3

Støtte til aggressive militæraktioner er uforeneligt med beskyttelsen af kvinder og børn.

Omstilling – fra fjendebilleder til en fredskultur4

Vi forblændes af gensidige fjendebilleder til at sikkerhed drejer sig om at vinde militært.

Fredsven i 2022. Hvordan?5

Et virkeligt forsvar bør indbefatte alle de metoder, der hører til i konfliktløsning.

EU finansierer korrupktion og våbenhandel6

Våbenproducenter er kanaler for korrupktion bag et slør af national sikkerhed.

Ingen atomvåben på dansk jord, eller hvad?8

Det danske forbehold har en træls begrænsning, men bør bruges af de nye NATO-lande.

Uro om nordiske atomvåben blev god kovending...9

Finlands og Sveriges NATO-optagelse svingede fra ja til et fortsat nej til atomvåben.

En container fyldt med fred til børn10

Fredsby Aalborg har søsat en rejsende udstilling for børn om konflikter og løsninger.

... samt meget andet godt og fredeligt.

Børn tegner
freden frem

RUSSISKE GRÆSRØDDER VINDER SEJRE MOD MILITÆRET

Af Tom Vilmer Paamand

Ligesom under Danmarks seneste krigsdeltagelser, har det været svært at få samlet en større krigsmodstand i Rusland. Men så kom den delvise mobilisering, hvilket fik vækket mange – da det nu pludselig drejede sig om dem selv eller nær familie og venner, der står i risiko for at ende i krigen mod Ukraine.

Men på trods af krigen og Putins totalitære tendenser, er Rusland fortsat et slags retssamfund – også for landets aktivister, værnepligtige og soldater. Både forfatning og grundlæggende lovgivning garanterer borgerne rettigheder, men der skal slås med **næb og klør** for at få dette slået fast – igen og igen.

Nyeste sejr var i november, hvor en domstol i Leningrad-regionen afgjorde, at hvis en samvittighedsnægter har gennemført *Alternativ Civil Tjeneste*, kan han ikke nu tvangsindkaldes som soldat – på trods af de nye love om mobilisering. Sagens hovedperson var Pavel, der allerede i 2019 havde fået tilkendt retten til civiltjeneste, men alligevel nu var pågrebet og sendt til en kaserne.

Straks herfra klagede Pavel sin sag til byretten. De **anerkendte** krænkelsen af hans rettigheder, og annullerede beslutningen om at mobilisere ham. Pavel er stadig på kasernen, hvor han konsekvent ikke har adlydt ordrer eller båret uniform. Han vil nu kunne vende hjem, når retsafgørelsen er trådt i kraft – hvilket først sker den 30. december, om militæret ikke appellerer.

Fritagelsen er lovende, men en anden aktuel sag er mere op ad bakke. Den er om militærnægteren Kirill i samme område, der er nyindkaldt, og derfor ikke tidligere har kunnet bede om civiltjeneste. Her har en ret **afvist ønsket**, og en appel blev ikke imødekommet. Kirill vil nu blive sendt til en kaserne, hvor fra andre allerede er sendt til Ukraine. Forsvareren har klaget over, at militæret ikke behandler sagen korrekt og kan fortsat forsøge at få ham kasseret.

På trods af **løfter**, er mange af de **tvangsindkaldte** nu i krig i Ukraine. Tidligere var dette mest for kontraktansatte soldater, som Putin fik et andet problem med – for da der jo ikke officielt er ”krig”, kan disse **frit opsiges** kontrakterne og rejse hjem. De betegnes blot som *refuseniks*, og mister så deres militære arbejdsplads, men andet sker der ikke mod dem.

En del af de kontraktansatte er dog værnepligtige, og kan derfor overflyttes til ny militærtjeneste, hvis ikke de har aftjent længe nok. Antallet af sådanne *refuseniks* er ikke officielt oplyst, men er mindst i hundredvis. Alt for få af soldaterne kender nemlig til de gode muligheder, og gæve aktivister arbejder hårdt på at sprede pålidelig retslig information.

Nemmeste udvej for de mobiliserede er helt at undlade at møde op på rekrutteringskontoret, for fravær vil blot medføre relativt små bøder. Eller klage til domstolene, og trække indkaldelsen i langdrag. Mange **gemmer sig** permanent

Fra en video om at klage mødet med myndighederne

på andre adresser, så militæret ikke kan forkynde ordren for dem – eller **forlader** Rusland, og også dette er der organiseret hjælp til. Aktivisterne bruger i høj grad den anonyme Telegram-app, og har besvaret hundredtusinder af henvendelser. Dem, der protesterer på gaderne, får også juridisk **hjælp** – og den voldsomme **undertrykkelse** af modstanden bliver registreret og modarbejdet.

De mest omfattende mobiliseringer sker langt fra Moskva, men overalt står lokale folkelige organisationer klar til den nye opgave. En af de bærende kræfter er ”*De Værnepligtiges Skole*”, et menneskerettighedsprojekt fra 2009, der løbende uddanner værnepligtige i at kunne håndtere og beskytte deres rettigheder – skruen strammes, og modstand bliver fortsat hårdere **straffet**. Projektet har en imponerende **hjemmeside** med kvalificeret juridisk vejledning.

Under Tjetjenien-krigen var *Komiteen Af Soldatermødre* meget aktive, og det er de nu igen, men for lavere blus. I dag er den *Feministiske Antikrigsbevægelse* den synligste del af gadebilledet, hvor de som kvinder kan protestere, uden de unge mænds risiko for at blive arresteret til hurtig mobilisering.

Sammen med *OVD-Info* og ungdomsorganisationen *Vesna*, der spreder klistermærker med ”QR-koder” til websider med juridisk støtte til militærnægtere – og nu er de klassificeret af Putin som en ekstremistisk bevægelse.

Lige nu kæmpes alle med ryggen mod muren, men selv om de humanitære organisationer møder voldsom modstand fra staten, har de også **fremgang** – og rummer kimen til grundlæggende forandringer i det store rige.

Se links til de gæve folk på [FRED.dk/artikler/krigrisk/roulette/20221201.htm](https://fred.dk/artikler/krigrisk/roulette/20221201.htm)

ÅBENT BREV FRA MØDRENE I DEN RUSSISKE FØDERATION

Vi retter dette brev på Mors Dag, til forkvinden for Udvalget for Socialpolitik i Føderationsrådet, og forkvinden for Statsdumaens udvalg for familie, kvinder og børn, og medlemmer af disse udvalg.

I ni måneder nu har den såkaldte ”særlige militæroperation” stået på, som bringer ødelæggelse, sorg, blod og tårer med sig. Vi mødre er i en svær og sårbar situation lige nu. På trods af alle løfter om støtte fra staten, er levestandarden faldende, og fattigdommen banker på døren hos langt de fleste familier.

Efter den 24. februar blev situationen kun værre. Ifølge officielle data lever næsten hvert femte barn i en familie med en indkomst under eksistensniveau, det vil sige i fattigdom. Vores land genindførte titlen *heltinde* for mødre til store familier, mens moderskab praktisk talt garanterer et liv i fattigdom.

Vi har ikke brug for ubrugelige titler, vi og vore familier har brug for et anstændigt liv. De enorme penge, der bruges hver dag på militære operationer, kunne investeres i vores velfærd. Men i stedet for nye børnehaver, skoler og hospitaler får vi kun endeløs tom snak i tv om vores ”succes” og ”storhed”. Mindst 318.000 mænd er allerede mobiliseret.

Hvem vil forsørge familier, der har mistet deres forsørgere? Vi kender svaret – alle disse strabadser vil blive en ekstra byrde på mødres allerede overbelastede skuldre. Mødre til værnepligtige og mobiliserede er tvunget til ydmygende at banke på døren til byadministrationen, og forsøge at bringe deres sønner og mænd hjem. De afholder strejker og skriver kollektive appeller, men ingen hører dem! Myndighederne viser deres sande holdning til mødre.

Og vores regering henter ikke en gang de lemlæstede lig af vore døde

slægtninge hjem. De efterlades og tilhører ikke deres familier, selv efter en frygtelig død. Økonomiske problemer og social krise fører uundgåeligt til en stigning i vold i hjemmet. Mænd, knust af fattigdom og fremtidens usikkerhed, lader deres vrede gå ud over kvinder og børn. Mænd, der vender tilbage til det civile liv, bærer ofte alvorlige psykologiske traumer fra krigen med sig hjem.

I løbet af de seneste ti år er lovforslag om forebyggelse af vold i hjemmet blevet forelagt statsdumaen mere end 40 gange, men de har intet foretaget. Angsten for vores børns fremtid er stærkere end nogensinde.

Den verden, de kommer til at leve i, afhænger i høj grad af de beslutninger, som vi voksne træffer i dag. Konstante hentydninger fra landets øverste ledelse, om muligheden for at bruge atomvåben, giver anledning til fortvivlelse og frygt i vores sjæl for vores børns skæbne.

Militær handling er altid en katastrofe, uanset hvad de officielt kaldes. Dette er blodsudgydelser, vold, ydmygelse af menneskelig værdighed, krænkelse af friheder og menneskerettigheder. Vi er forfærdede over det, der sker.

Vi er imod vores sønners, brødre, ægtemænds og fædres deltagelse i dette – og blandt kvinder er der også værnepligtspligtige læger med. I, der burde beskytte mødres og børns rettigheder og friheder, bør ikke vende det blinde øje til alt dette. Du og dine familiemedlemmer er pålideligt beskyttet mod fjendtligheder, du risikerer intet og mister ingen.

Hver dag må vi bekymre os om vores kære, som med magt bliver sendt til denne kødkværn. Hvordan kan du støtte militære aktioner udløst imod mange russiske borgeres vilje, og udføre disse aktioner på deres bekostning?

Det er klart, at støtte til aggressive militæraktioner er uforeneligt med beskyttelsen af familie, kvinder og børn. I dag, på Mors Dag, opfordrer vi dig til at huske din pligt og de kampagneløfter, du gav til dine vælgere, og bruge al din indflydelse på at afslutte fjendtlighederne så hurtigt som muligt, og returnere vore kære til deres hjem.

Vi kræver tilbagetrækning af tropperne fra Ukraines territorium, returnering af alle soldater, beskyttelse af værnepligtige soldater fra at deltage i enhver fjendtlighed, vedtagelsen af en lov om forebyggelse af vold i hjemmet, og en værdig materiel støtte til barndom og moderskab! ☒

Brevet er stærk forkortet, og blev sendt den 27. november fra Feministisk Antikrigsbevægelse, og en initiativgruppe af værnepligtiges mødre.

RUSSERNE STØTTER IKKE KRIGEN – LÆNGERE

Kun en fjerdedel af russerne støtter op bag krigen, viser Kremles egne interne meningsmålinger nu. Befolkningens opbakning er vendt totalt siden juni, hvor tallene stod helt modsat – men mobiliseringen fik russerne til at vågne op. ☒

OMSTILLING – FRA FJENDEBILLEDER TIL EN FREDSKULTUR

Af Arne Hansen

Den seneste globale udvikling er en stor nedtur og tilbageslag for arbejdet for en fredelig fremtid, med afrustning og brug af de sparede ressourcer til fordel for udbygning af grønne klima- og miljøløsninger, og afbødning af den nuværende strukturelle vold mod fattige mennesker i både syd og nord.

Disse fattigste er blevet sorteper både med hensyn til finanskrisen i 2008, coronabekæmpelse og konsekvenserne af krigen i Ukraine. De led også i forvejen under den ulige globale fordeling som følge af den uregulerede kapitalistiske markedsøkonomi, støttet af de største firmaers indflydelse på deres statsmagter, i retning af at føre en imperialistisk præget politik.

Udsigten for den fremtidige udvikling var ellers på overfladen blevet gjort håbefuldt gennem en enig vedtagelse i FN-regi om de globale verdensmål for bæredygtighed, som så gav mange ansvarlige mennesker energi til at gå i gang med at realisere dem.

Den af Rusland startede, forkastelige krig mod Ukraine, blev det seneste dødsstød til verdensmåloptimismen og prioritering af kampen for at stoppe opvarmningen og redde klimaet, stoppe udtømningen af naturressourcer og ødelæggelse af biodiversiteten – hvilket i sidste ende drejer sig om at reformere eller udfase det kapitalistiske vækstsystem, der bygger på stadig forøget privatforbrug.

Så længe befolkningerne i både Rusland og NATO-landene lader sig forblænde af (gensidige) fjendebilleder, der fortæller at det nu af hensyn til vores sikkerhed drejer sig om at vinde militært på slagmarken. Fjendebilleder skabt og støttet af de våbenfirmaer og hele det militær-industrielle-medie-akademiske-kompleks, der som de eneste kan tjene penge på eller få prestige fra den vanvittigt store våbenproduktion.

Ja, lige så længe vil krigen og forarmningen af os fortsætte. Eller måske allerværst, så stopper den konventionelle krig før vi ved af det, ved at den tabende atommagt i desperation, ved en højspændingsskabt fejlkalkulation eller simpelt uheld, bruger taktiske atomvåben mod fjendens militære installationer, men som også vil slå tusindvis af civile ihjel. Det kan få modparten til at svare igen med atomvåben, og så viser de fleste scenarier, at atomkrigen vil blive optrappet til fuld skala.

Og det vil sige, at ikke blot vil milliarder af mennesker dø, men den atomvinter, som asken i atmosfæren bevirker over hele kloden, vil oveni få milliardvis af mennesker til at sulte ihjel. Det er desillusionerende at opleve den danske befolknings voldsomme sort-hvide militaristiske opbakning til at støtte Ukraine med nu også mere offensive våben og træning, uden samtidigt at kræve

TVP - MidJourney AI

vilje til fredsforhandlinger. På det seneste fortæller [vestlige kilder](#), at Boris Johnson var i Kiev i april for at fortælle Zelensky, at han skulle stoppe en nærmest færdigforhandlet fredsftale med Rusland, for Ukraine kunne regne med den nødvendige våbenstøtte fra NATO til at vinde over Rusland.

Og især danskernes opbakning til den voldsomme oprustning på 18 milliarder – uden tanke på, at dette sammen med de øvrige NATO-landes oprustning kan blive opfattet som en trussel, og især når NATO-landene jo i forvejen er overlegne med mellem 12 til 18 gange flere penge til militæret end det fattigere Rusland, og derved kan Danmark være med til at optrappe fjendtlighederne.

Men samtidigt befordres ”kamplysten” til at gøre noget for at afbøde den ufattelige uansvarlighed, som begge atommagterne Rusland og USA (NATO) udviser på hele menneskehedens vegne, ved at begge parter vil vinde, velvidende at risikoen for at tilintetgøre os alle igennem en atomkrig vil vokse for hver dag krigen får lov at fortsætte. Med stadig flere ofre, mere had og desperation, og som måske allerværst gør aktørerne på begge sider ude af stand til med bibelsk sprogbrug at indse, at *”du ser splinten i din broders øje, men bjælken i dit eget ser du ikke”*.

Her overfor står i øjeblikket en fåtallig, om end voksende, fredsbevægelse ret magtesløs, usynliggjort i medierne og i den politiske debat – på trods af årelange ihærdige anstrengelser fra især netværket ”Forbyd Atomvåben”. Så derfor forbereder netværket, med udgangspunkt i den livsfarlige situation med reelt krig mellem to atommagter, som verden befinder sig i nu, en kampagne med overskriften *Nej til atomkrig – forbyd atomvåben!*

Kampagnen vil gerne give alle, som måtte være bekymret for at krigens fortsættelse øger risikoen for atomkrig, mulighed for at handle konstruktivt ved at samles om kravet: *Danmark skal tilslutte sig FNs forbudstraktat mod atomvåben*. Og dermed vise de politiske partier og regeringen, at vi er så mange, der vil af med atomvåben, at politikerne bliver nødt til at lytte og handle.

Og så satse på, at få de europæiske regeringer til at prioritere en forhandlet fred, som alle parter kan se sig selv i. Frem for som nu, at lade styrken på slagmarken, med risiko for atomkrig, bestemme vores skæbne. Derfor drejer det sig nu her i Danmark om at samle alle gode kræfter, også fra beslægtede organisationer som f.eks. klima- og miljøbevægelser, som vi har en fælles interesse sammen med, i at sikre vores fælles planet som et godt sted at leve uden frygt for en pludselig altødelæggende atomkrig.

Vi nu er havnet i en krig, hvor jeg aktuelt må være i opposition til begge krigsparter. Men også imod USA/NATOs politik siden murens fald fordi man løb fra en aftale med Gorbatsjov om ikke at ekspandere NATO og angrebsvåben østpå. Og helt katastrofalt løb fra løftet om at samarbejde om at opbygge en fælles sikkerhed, hvor man hele tiden medtænker og forstår, at den anden part også har behov for at kunne opleve at leve i sikkerhed – en fredsstrategi i sin tid udtænkt af Oluf Palme-kommissionen. Og som de oprustningsplaner, som vi nu ser, er den rene gift for.

Pacifisme har sin besøgelsestid, ved at arbejde for afspænding og bruge afspændingsperioder, til at forebygge voldelige konflikter – igennem opbygning af fredsstrukturer, der i tide kan tage hånd om konflikter med ikkevoldelige konfliktløsningsmekanismer, og gennem socialisering skabe en fredskultur, hvor demokratiets kvaliteter er fællesskabernes og det enkelte menneskes bærende identitet – i stedet for magtens sprog. ☒

UKRAINSK SAMVITTIGHEDSNÆGTER SAT I FÆNGSEL

Militærnægteren Vitaliy Alekseienko er i Ukraine [fundet skyldig](#) i *”unddragelse af militærtjeneste under mobilisering”* og er blevet idømt et års fængsel. Vitaliy havde ellers tidligere udført civiltjeneste, mens han boede i Usbekistan.

Siden har han boet i Donetsk, men flygtede efter den russiske invasion mod syd, og blev her registreret som internt fordrevet og søgt mobiliseret – men nægtede atter af religiøse grunde. Retten dømte ham alligevel til fængsel, på trods af, at selv anklagemyndigheden opfordrede til løsladelse.

Vitaliy er det seneste offer for, at Ukraine [suspendede retten](#) til militærnægtelse efter krigsudbruddet. Der er tusinder af tilsvarende anklager undervejs, men indtil videre er kun få nået igennem retssystemet. *.tom*

[Læs mere på WRI-irg.org/node/42559](https://wri-irg.org/node/42559)

FREDSVEN I 2022. HVORDAN?

Af Niels Kjær – AMK-medlem og kvæker

Krigen i Ukraine har forandret mange ting. Både i Danmark og resten af Europa.

Nu, hvor næsten alle de politiske partier støtter øgede militærudgifter og oprustning, er det blevet svært at forklare og forsvare betydningen af nedrustning. Alle de store massemedier, både dagblade, radio og TV, fortæller ukritisk om nødvendigheden af at sende våben til Ukraine.

Selv i en tid, hvor der er desperat mangel på penge til velfærd og den grønne omstilling, synes der at herske bred enighed om, at militæret har første prioritet, når det gælder øgede bevillinger. Spørgsmålet er altså, om det – efter Putins brutale overfald på Ukraine – overhovedet giver mening at være pacifist og kvækertroende fredsven?

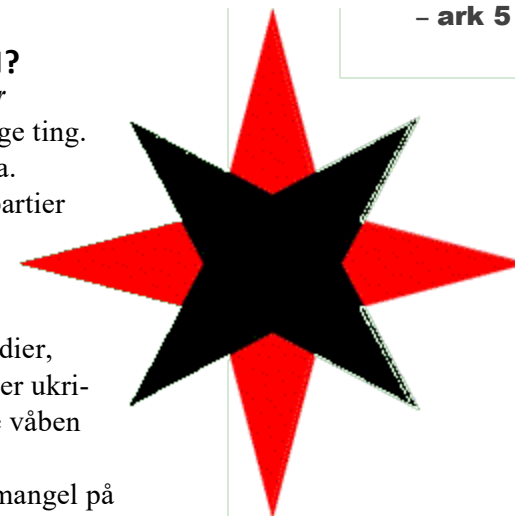
For mig at se er svaret, at det ikke alene giver mening, men at det er mere nødvendigt end nogensinde, at vi åbent og offentligt arbejder for fred, nedrustning, dialog og mellemfolkelig forståelse. For ganske vist er det svært at vide, hvordan vi bedst bekæmper brutale magtmennesker som Putin og andre diktatorer. Til gengæld bør det være let at forstå, at øget oprustning og krig ikke skaber mere fred i verden.

Verden har allerede et årligt [militært forbrug](#) på over 14 billioner kroner. Og dette gigantisk beløb planlægger politikerne altså nu at forøge yderligere. Det er svært, for ikke at sige umuligt, at tro på, at dette er vejen til fred! Tænk, hvis bare en del af alle disse penge blev brugt på fredsarbejde, miljøforbedringer, uddannelse og velfærd. Dette kunne bidrage til at skabe fred i verden.

Jamen, det nødvendige forsvar?

Et virkeligt forsvar bør ikke bygge på de typer af våben, der i lige så høj grad kan bruges som angrebsvåben. Nej, et virkeligt forsvar bør indbefatte alle de metoder, der hører til i konfliktløsning og (om nødvendigt) ikkevoldsforsvar og civil ulydighed. Tillad mig at citere den norske kvæker Kristin Eskeland, der i tidsskriftet *Kvekeren* 2022 – 3 skrev, at:

”Råbet om mere militært forsvar er ikke svaret. Er det ikke snart på tide at vælge en anden vej? At vurdere ikkevold som metode i stedet for at bruge milliarder på at lære at dræbe hinanden og lægge nye samfund øde. Fredsbevægelsen bliver altid beskyldt for at være naiv og urealistisk. Men vi må tåle at blive kaldt naive drømmere. Det er våbenkapløbet og krigen, som er fjenden.” ☒

EU FINANSIERER KORRUPTION OG VÅBENHANDEL

Af *Laetitia Sedou – European Network Against Arms Trade*

Europæiske våbenproducenter er ofte igangsættende kanaler for korruption: De vinder kontrakter bag et slør af national sikkerhed og pålagt hemmeligholdelse, og bruger ofte mellemmande for at skjule pengestrømmene og deres indflydelse.

Korruption tillader en bedragerisk elite at cementere sin magt, hvilket i sidste ende skader demokratisk praksis og retsstaten.

Den Europæiske Forsvarsfond (EDF) og dens indledende programmer er en del af den dramatiske militarisering af EU, som sker med begrænset parlamentarisk kontrol.

EU igangsatte Den Europæiske Forsvarsfond ved fra 2017 at finansiere fællesmilitær forskning samt udvikling af ny våbentechnologi. Målet er at udvikle den næste generation af våben, og at styrke den europæiske våbenindustri eksport og globale konkurrenceevne.

Finansieringsprogrammet følger i høj grad anbefalingerne fra den rådgivende *Group of Personalities*, som Kommissionen selv nedsatte i 2016, domineret af repræsentanter fra våbenindustrien selv og dens vigtigste lobbygrupper.

Opbygningen af fonden overskred en ellers klar grænse, om at EU ikke bør finansiere militære aktiviteter. EU bruger nu i perioden 2021-2027 mere end 60 milliarder kroner på at drive og udbygge forsvarsfonden.

De 15 største støttemodtagere er tolv våbenkoncerner, mens to er forskningsinstitutter og den sidste et ingeniørfirma. Mange af forsvarsfondens støttemodtagere har en historie med korruption eller alvorlige beskyldninger om dette.

Korruption, defineret som magtmisbrug for personlig vinding, er selve grundlaget for al global våbenhandel. Korruption er den primære årsag til, at mange lande køber våben, der er uegnede, køber til stærkt forhøjede priser, de ikke har råd til eller køber dyrt militærudstyr, som de slet ikke har brug for. Korruption i våbenhandelen antager forskellige former, herunder bestikkelse,

forbrug holdt uden for regnskaberne, under-slæb, returkommission og modkøbsaftaler (geninvestering i det våbenkøbende land).

Modkøbsaftaler bruges almindeligvis til at retfærdiggøre våbenkøb, selvom de kan bruges til hemmelige fordele for egne kammesjucker, samt skaber interessekonflikter.

At stille midler til rådighed for korrupte selskaber er ikke i strid med EUs regler, så længe der ikke er nogen endelig juridisk dom. Men man bør sætte spørgsmålstegn ved de moralske, etiske og juridiske konsekvenser af at støtte virksomheder, når der er beviser for deres korruption. Det tager ofte år eller årtier, før korruptionssager bliver dokumenterede og offentligt kendt, på grund af lang efterforskningstid.

Virksomheder, der er sigtet for korruption, forhindres ofte ikke i fortsatte våbensalg, fordi anklagemyndigheden ikke kan bevise omfanget af korruptionen, parterne bliver enige om en aftale, eller at der rejses tiltale mod ansatte frem for mod virksomhederne selv.

Store våbenkoncerner har ofte et komplekst netværk af datterselskaber og joint ventures beliggende i mange lande, hvilket gør det vanskeligt at overvåge dem. I forbindelse med forsvarsfonden gælder dette især for EUs store våbenkoncerner: Airbus, Leonardo og Thales.

Projektforslag til EUs våbenfinansiering præsenteres gennem konsortier af mindst tre ”enheder” i tre europæiske lande, og udvælges gennem årlig indkaldelse af forslag.

Den etiske kontrol af udvælgelsesprocesser lever ikke op til minimumsstandarder, og risikovurderingerne afhænger mest af afkrydsningsøvelser for ansøgerne selv. Oven i er de store våbenkoncerner oftest involveret i kontroversiel våbeneksport med høj risiko for, at deres våben bliver brugt i konfliktzoner, viser databasen ExitArms.org.

Ikke alene giver våbeneksporten næring til konflikter, den styrker også autoritære regimer og kendte menneskerettighedskrænkere, såsom i Egypten, Saudi-Arabien og Tyrkiet.

Netværket European Network Against Arms Trade har siden 1984 bekæmpet al våbenhandel, og AMK er medlem. For yderligere information om ENAAT, EUs forsvarsfond og EUs militarisering, se ENAAT.org/european-union

ExitArms.org er en NGO-drevet database over våbeneksportører, der giver næring til krige.

Corruption-Tracker.org er sporfinder for velfunderede beskyldninger og retssager om korruption.

OpenSecurityData.eu opsporer hvordan EU bruger penge på sikkerhedsrelaterede projekter.

EU-eksport til konfliktlande

Aserbajdsjan
 Brasilien
 Burkina Faso
 Cameroun
 Egypten
 Emiraterne
 Indien
 Irak
 Israel
 Kalkun
 Mali
 Myanmar
 Nigeria
 Pakistan
 Qatar
 Saudi Arabien
 Ukraine

BØRN TEGNER FREDEN FREM MED FREDSPLAKATER

Lions Club afholder hvert år en international konkurrence om fredsplakater, tegnet af skoleelever. Projektet er baseret på organisationens humanitære arbejde, blandt andet til støtte for FN. Her er de sidste års vindere. .tom

We Are All Connected, Anja Rožen (13 år), Slovenien

United In Peace, Delphin Tiberge (11 år), Guadeloupe

Children Know Peace, Trisha Co Reyes (13 år), Filippinerne

A Peaceful World, Ugo Ciocchetti (12 år),

Vision of Peace, Raj Phairembam (11 år), Indien

Peace in My World, Zeynep Gulac (11 år), Tyrkiet

Journey of Peace, Zhuo Zhang (12 år), Kina

INGEN ATOMVÅBEN PÅ DANSK JORD, ELLER HVAD?

Af Tom Vilmer Paamand

Ingen atomvåben på dansk jord. Sådan en vedtagelse har Danmark, bliver vi ofte forsikret. Men dette kendte danske forbehold rummer i sig selv en træs undtagelse, nemlig bisætningen ”under de nuværende forudsætninger”.

Finland og Sverige bør alligevel genbruge dette forbehold, nu hvor de så akut pludselig selv skal meldes ind i NATO. Måske som et smukt fælles grundlag for en stærk nordisk blok i NATO mod atomvåben. Og så ville det jo været dejligt, om forbeholdet altså var knivskarpt og veldokumenteret.

Forbuddets tidlige historie viser, at det er en rodet affære. Det blev dannet til NATOs rådsmøde i december 1957, hvor den daværende socialdemokratiske statsminister H.C. Hansen fremlagde Danmarks holdning som ”non-acceptance, under the present circumstances, of atomic warheads on Danish soil”.

Og så burde den ged være barberet, men som de fleste læsere nok kan huske er nævnte statsminister kendt for sine helt modstridende underhåndsaftaler med USA. Allerede fra oktober 1956 var Danmark blevet presset til at acceptere USAs tilbud om at modtage *NIKE* og *Honest John* raketbatterier med atomar kapacitet, og i april blev en dansk officer sendt på atomtræning i USA.

H.C. Hansen erklærede alligevel, at Danmark ville sige Nej Tak, hvis USA tilbød atomladninger. Nu var det nemlig forår og valgkamp. Spørgsmålet om atomladning blev pænt skubbet videre til efter valget. Forsvarsministeren beroligede USA med, at det var en foregone conclusion, og forhåndsaftalen blev holdt hemmelig, idet ”man fra visse politiske sider ville tage spørgsmålet med i propagandaen, hvis offentligheden blev bekendt med sagen”.

For bag kulisserne var Danmarks udtalelser fortsat velvilligt positive. Mest markant ved at H.C. Hansen gav USA frit spil i Thule gennem et hemmeligt brev fra november 1957. USA havde forespurgt, om Danmark ønskede at blive informeret, hvis USA indførte atomvåben i Grønland, diskret omtalt som ”munition of a special kind”. Statsministeren svarede bevidst vagt: ”I do not think that your remarks give rise to any comments”. Hvorpå USA allerede fra februar 1958 og frem til 1965 indførte et halvt hundrede atomsprænghoveder...

Fløjtende dobbeltmoralisk erklærede H.C. Hansen alligevel til NATO, at der ikke måtte være atomvåben på dansk jord i fredstid – uden formelt at indskrænke til den sydlige del af rigsfællesskabet. Og selv her var atomvåbenforberedte depoter og raketbatterier, og militær atomtræning velkomment...

USAs interne overvejelser i 1957

It is possible that the [Danish] Government would rather not know officially about our storing atomic warheads on Greenland. ... It probably would be better simply to take the action without creating the opportunity ... for the Danish Government to raise some objection.

Den folkelige modstand var stor, og gode aktivister samlede tusinder til Påskemarch mod atomvåbnene. Modsat blev atom-friheden heftigt modarbejdet af Det Konservative Folkeparti og Venstre, der brugte mange kræfter på at tale truslen fra Sovjet op, og truslen fra atomvåben ned. Partierne understregede at de selv ville ”rejse sagen igen, hvis en mulighed for dens gennemførelse foreligger”. Chefen for flyvevåbnet beskrev overfor Folketinget, at det var ærgerligt med de manglende atomvåben, men så det positive i, at ”atombevæbning ikke er definitivt afvist for al fremtid”. Og Udenrigsministeriet vurderede, at regeringen reelt havde forpligtet sig til ”engang i fremtiden – at ændre vor vægring ved at modtage atomladede våben”.

Forbuddet var altså ikke ideologi, men et midlertidigt kompromis om at Danmark ikke aktuelt ønskede atomammunition, ud fra ønsket om lige i de måneder at få mandater nok bag et bredt forsvarsforlig – uden for megen ballade. H.C. Hansens erklæring var baseret på en snæver 1960-regering med Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet og Retsforbundet bag sig. En mulig atommodstand havde ikke været en del af forhandlingerne om Danmarks rolle i NATO, men blev det så pludseligt fra da af.

Dette medførte et nyt kompromis med USA, hvor Danmarks forbehold tituleret blev opfyldt, men uden dog at betyde det store. Danmark fik opstillet NIKE og Honest John raketbatterier, der begge var beregnet til atomvåben og ret meningsløse til anden ammunition. Danske styrker trænede i affyring af atomraketter, dog kun med øvelsesammunition. Tilsvarende øvede danske piloter sig i at kaste atombomber, uden at Danmark havde sådanne.

Danmark fik særligt sikrede depoter til atombomber, men bomberne til brug i Danmark blev i stedet opbevaret i *Sondermunitionslager Meyn*, lige på den anden side af den tyske grænse.

Formuleringen ”under de nuværende forudsætninger” blev fortolket som gældende for ”i fredstid”, og derfor var der ingen overskridelse ved at træne relevante dele af det danske militær i deres konkrete roller – som var at være atombevæbnede enheder under en Tredje Verdenskrig. Med atomvåben, der var så kortrækkende, at Danmark selv ville blive hårdt ramt allerede under forsøgene på at stoppe indtrængende styrker.

H.C. Hansens brev fra 1957, om at Danmark helst ikke ville vide noget om USAs atomvåben på Grønland, var velkendt i centrale dele af statsadministrationen. Alligevel kunne Viggo Kampmann i 1961 som ny statsminister erklære, at den danske modstand mod atomvåben i fredstid også omfattede Grønland – uden at det blev nogen som helst ballade om denne åbenlyst skizofrene virkelighedsopfattelse.

I 1968 styrtede et B-52 bombefly ned nær Thule – og så ramlede den pæne facade. Det blev soleklart, at Danmark havde vendt det blinde øje til, at USA havde atomvåben på Grønland. Styrtet spredte fire kampklare brintbomber på isen og i havet. Under oprydningen opstod nye spørgsmål, for var alle bomber mon blevet opsamlet – hvilket de vist nok var.

Spøjst nok opstod al denne ballade på et tidspunkt, hvor alle andre direkte atomare aktiviteter på Grønland var afviklet. Ikke af hensyn til Danmark, men fordi de var blevet overhalet af den tekniske udvikling, først og fremmest af langdistance-missiler. Tilbage var disse overflyvninger – *The Airborne Alert Program* – og selv de var nedskåret voldsomt.

Den danske regering gentog sin falske melodi: ”Den danske atompolitik gælder også Grønland”, og der er derfor ”ikke placeret atomvåben i Grønland” – men man kan ”ikke udelukke, at amerikanske flyvemaskiner i en nødsituation søger landingsmulighed på Grønland”. Igen velvidende, at selvom lige dette havde været en nødlanding, var det i øvrigt ren rutine for USAs atombombefly at benytte landingsbanerne på Grønland.

USA viste sin berettigede forvirring i en række hemmelige noter, der dog hurtigt førte til et positivt resultat. Overflyvningerne stod alligevel til at skulle udfases, og de øvrige atomvåben på Thulebasen var allerede væk.

USA forsikrede, at de ikke uden den danske regerings samtykke vil oplagre atomvåben i Grønland eller foretage overflyvninger med flyvemaskiner med atomvåben. Og at dette nu er inkluderet i ”Overenskomst af 27. april 1951 om forsvaret af Grønland”. Offentligheden fik dette at vide gennem en kontrafaktisk pressemeddelelse fra Udenrigsministeriet, om at: ”Der findes som tidligere meddelt ikke kernevåben i Grønland, og overflyvning med sådanne våben finder ikke sted”. Samt at USA hermed har givet ”den nødvendige folkeretlige sikkerhed for, at dansk atompolitik herefter er blevet respekteret”...

1980erne viste politisk enighed om fortsat moderat atom-skepsis, på trods af at Danmark stadig planlagde at modtage atomvåben under krigstidsforhold. USAs forventninger til lokale kampenheder var dog små, og i stedet blev danske baser forberedt på at skulle modtage atombevæbnede forstærkningsstyrker. USA var egentlig ret ligeglad, for de ville atombombe en invasionsflåde med kurs mod Danmark – i internationalt farvand, og uden at spørge Danmark.

I denne såkaldte fodnote-periode stemte borgerlige regeringer med på opfordringer til NATO om et totalt prøvestop for atomvåben, for at USA ikke må anvende Thule-anlægget offensivt, og for etablering af atomvåbenfrie zoner. Disse positive stemmer blev dog afgivet under løbende og ofte arrig protest.

De borgerlige stemte imod en stor del af de andre vedtagne forslag fra det alternative sikkerhedspolitisk flertal, som i det meste af årtiet var i front for atomnedrustning. Spørgsmålet om USAs anløb i danske havne med atomvåben ombord udløste et ”Atomvalg”. Efter valget droppede De Radikale opbakningen, men selv uden at tælle dette parti med, var der fortsat flest stemmer for freden – lige som der havde været igennem hele dette årti. Men denne gang udløste det ikke mandater nok, og det ”alternative flertal” var nu fortid.

I marts 2022 erklærer Konservative og Venstre sig åbne for atomvåben på dansk jord også i fredstid, om USA skulle ønske dette – i det mest markante forsøg på at bryde borgfreden mod hjemlige atomvåben siden 1960. Og dette selvom 68 procent af danskerne fortsat ikke vil tillade USA at placere atomvåben i Danmark.

Danmarks baseforbehold står for fald

Allerede i 1953 sagde en socialdemokratisk statsminister *Nej Tak* til stationering af allierede soldater på dansk jord i fredstid. I 2022 sagde en anden socialdemokratisk statsminister *Ja Tak*, og nu er der forhandlinger i gang med USA...

Heldigvis stod den socialdemokratiske regering fast, og uden dem kan intet ændres. Fredstids-træningen i dansk brug af atomvåben er dog fortsat, senest med en hemmeligholdt dansk deltagelse i NATOs atomare træningsøvelse *Steadfast Noon 2022*. Dogmet om *Ingen atomvåben på dansk jord i fredstid* er dog alligevel værd at kæmpe for. På trods af dets svaghed bør Finland og Sverige genbruge dette. Ved at kræve atom-undtagelse, støttes Danmarks (og Islands og Norges) position, der kunne udbygges til en nordisk blok i NATO med atom-skepsis – med støtte også fra atomfrie Litauen og Spanien. ☒

Let forkortet fra [FRED.dk/artikler/krigrisk/20221110.htm](https://fred.dk/artikler/krigrisk/20221110.htm)

URO OM NORDISKE ATOMVÅBEN BLEV GOD KOVENDING

Under forhandlingerne om Finlands og Sveriges NATO-optagelse meldte landene pludselig ud, at USA da godt kunne benytte dem som atombaser. Begge lande har fået meget borgerlige regeringer, der mente det ville være uhøfligt at stille krav om frihed for atomvåben.

Oppositionspartier og fredsbevægelse rejste hurtigt så stærk en storm af protester, at lysten til at få atomvåben på egen jord nu er blevet indskrænket. Budskabet fra de to regeringer lyder nu, at selv om der absolut ikke stilles nogen forhåndskrav til NATO, er der nu helt kontra **overhovedet** ingen planer om at få atombaser.

I stedet forventes en rolle lige som hos Danmark og Norge, der heller ikke huser atomvåben – altså når det er ”i fredstid”. Men døren står fortsat vidt åben for at USA kan få baser – også i **Danmark**. Og som det allerede lokalt kendes fra **Grønland**, er det så suverænt USA, der bestemmer **våbentyper** inde på sådanne områder. Danmarks forbehold mod *stationering af allierede soldater på dansk jord i fredstid* er fra 1953, men er nemlig aktuelt **under afvikling**, og forhandlinger **med USA** er i gang.

Fredsbevægelserne har derfor fortsat god grund til at være urolige over denne nye accept af atomvåben. Oven i nøjedes Danmark, og andre NATO-lande, med at **stemme blankt** i FN til en nylig **resolution** mod atomvåben, som blev vedtaget af 141 af FN's 193 medlemslande: *It is in the interest of the very survival of humanity that nuclear weapons never be used again.*

Parallelt har Sverige hidtil haft status som observatør i Forbudstraktaten mod Atomvåben, men overvejer nu helt at **forlade** traktaten. Der er flere modsatrettede tendenser i tiden, for USA vil **udstationere** sine B-52 atombombefly i Australien samtidig med, at Australien går **konstruktivt** ind i arbejdet med Forbudstraktaten – til USAs store **irritation**.

Danmark er slet ikke med i dette arbejde, og **deltog** oven i købet aktivt i NATOs nylige **træningsøvelse** i brugen af atomvåben. USA har **optrappet** moderniseringen af sine udplacerede atomvåben i Europa, og bruger kun få ord på nedrustningstanker i stormagtens nyeste atomvåbenplan – hvor fokus i stedet er på **opgradering** af arsenalet, og muligt brug..

Alt er dog ikke sort, for **Rusland** og USA er tøvende på vej til at ville **genopvække** New Start-aftalen om gensidige inspektioner af arsenalerne – og Island opfordrer de nordiske lande til at gå **forrest** i kampen mod atomvåben. **.tom**

TVP - Midjourney AI

EN CONTAINER FYLDT MED FRED TIL BØRN

Aalborg har fået sig en Fredscontainer. Projektet er en rejsende udstilling for børn, søsat af **Fredsby Aalborg**. Formålet med udstillingen i containeren er at skabe opmærksomhed på, at konflikter altid vil ske. Og at det er vores reaktion på konflikten, der har betydning for om denne optrappes eller forløser sig.

Udstillingen skal hjælpe børn til at forstå baggrunden for, hvorfor konflikter optrappes, og hvordan børnene selv kan handle, når dette sker. Containeren ledsages af et **fint inspirationsmateriale** for lærere og pædagoger, så de kan planlægge undervisning og opgaver om konflikthåndtering.

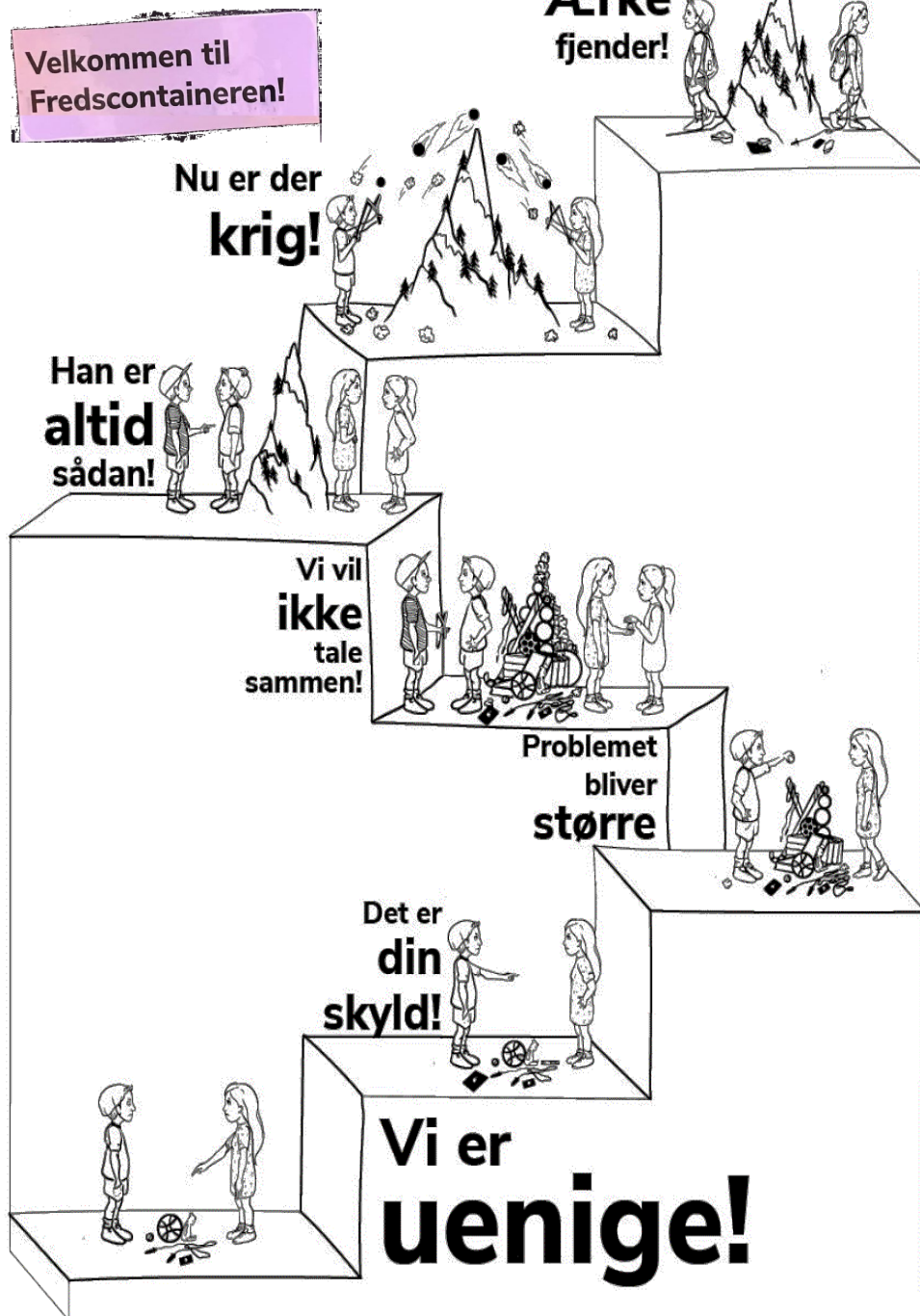
Første led er, at børnene præsenteres for tre overordnede måder at håndtere konflikter på: Ved at *gå*, *slå* eller *stå*. Måderne at reagere på er vist gennem forskellige dyr, der skal få børnene til at reflektere over deres egne roller.

Forslag til aktivitet er fx at tegne et fantasidyr, *der ligner dig, når du er værst i en konflikt* og et andet, for *når du opfører dig bedst i en konflikt*. Vejledningen lægger godt op til fredsudstillingen i containeren, hvor diverse objekter pirker til børnenes nysgerrighed – såsom en Batman-dukke. Alt opfordrer til dialog, hvor konfliktforståelse spejles ned i vore egne små og store problemer.

Konflikttrappen er flot illustreret (se næste side) fra *uoverensstemmelse, personificering, problemet vokser og dialog er opgivet* til *fjendebilleder, åben fjendtlighed og polarisering*. I containeren kravler **trappen** grafisk op ad en væg, for der er tænkt meget på at skabe både liv og ro i formidlingen.

Udstillingen fortæller også hvordan *sprog kan optrappe og nedtrappe konflikter*, og opfordrer så til gruppeøvelse med rollen *konfliktmægler*, baseret på et problem fra børnenes eget fælles liv. Projektet lægger op til, at konflikthåndtering kan blive en mulighed og et ansvar for børnene selv, og giver dem en *værktøjskasse* til at kunne løse små problemer i deres dagligdag. Fredscontaineren er skabt lokalt i Aalborg, men burde spredes på landsplan. **.tom**

Se mere: fredsbyaalborg.dk/inspirationsmateriale og youtu.be/hhwgxa5IVfs

Fredscontainerens konfliktrappe viser stadier i en konflikt – på børneniveau.

AMKS NAVN TÆNDER ADVARSELSFLAG I BANKEN...

Når Aldrig Mere Krig køber materialer i udlandet, er dette besværligt at gøre i foreningens eget navn. Brugen af ordet ”krig” tænder nemlig et advarselsflag om mulig terrorstøtte, så betalingen står fastfrosset, indtil AMK har dokumenteret at formålet virkelig er fredeligt.

Diverse mistænkelige søgeord vil få systemet til at blokere for overførslen. Systemet holder os alle sikre, for slyngler er naturligvis så dumme, at de deklarerer grimme terrorbidrag korrekt som ”støtte til krig”...

Overførsler til udlandet, selv på minimale beløb, bliver tjekket af en række automatiske systemer, for bankerne er forpligtiget til at bekæmpe terrorfinansiering, her i blandt at overholde de internationale sanktioner, som Danmark og USA deltager i.

USA bestemmer rigeligt her, da de sidder tungt på de finansielle knudepunkter, der bruges ved bankoverførsler – en af mange grunde til at USA ikke selv bliver ramt af sanktioner, ovenpå landets egne ulovlige angrebskrige. .tom

RADIO OM FRED OG FLYGTNINGE

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Reportage fra Minimarch mod atomvåben, oprustning og militarisering

March fra USAs ambassade til Ruslands og Christiansborg. Hør taler mm.

Fredsby Aalborg holdt Vælgersalon om fred, med bidrag fra otte partier

Lydmontage fra salonen med politikere og aktive unge, og en fredscontainer.

Frygter det socialdemokratiske regeringsparti slet ikke en atomkrig?

Det mangeårige forsvarsudvalgsmedlem Bjarne Laustsen om krigen i Ukraine.

Har Vesten og Danmark nu accepteret risikoen for en atomkrig?

Klaus Krogsbæk om frygten for en stærkt forøget fare for krig med atomvåben.

Jurist Frederik Harhoff om krigen i Ukraine og den humanitære folkeret

Tidl. dommer ved den internationale straffedomstol holdt oplæg og debat.

Ny norsk lærebog til gymnasiet om fred med fredelige midler

Tidl. højskoleforstander Mogens Godballe om ”Fred med fredelige midler”.

FNs fredsdag i Aalborg med temaet ”Afslut racisme. Byg fred”

Allan Vokstrup fra Fredsaktivisterne om byens mange fredsarrangementer.

Tilmeld dig mail, når der er nyt, og se alt det gamle: FlygtningeogFred.dk

FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem Tom Vilmer Paamands kvikt opdaterede link til alverdens gode historier, udenfor avisernes betalingsmure. Fra mange vinkler og med fokus på Danmark. Listen med links rundsendes også via Arne Hansens mailliste – se ovenfor. *Nyeste klip: [FRED.dk/artikler/fredsklip](https://www.fred.dk/artikler/fredsklip)*

LYSPUNKTER I EN SVÆR TID*Af Tom Vilmer Paamand*

Folketingsvalget blev desværre langt fra noget "fredsvalg". Enigheden om krigspolitikken er pt så massiv, at alternative tanker om at skabe fred simpelthen bliver skudt ned. Stort set ingen kandidater tør stå på mål for dem, da et fredsbudskab åbenbart er for svært at forklare i så simple ord, at journalister kan forstå at formidle det.

I stedet falder medierne klundet ned i, at enhver tanke om andre løsninger end bomber logisk set må være en støtte til Putin. Suk - men netop derfor må fredsbevægelsen oppe sig, og blive bedre til at servere et klarere fredssignal i denne svære tid. Fx ved at pege på, at der også er fornuftige fredsfolk i Rusland, og såmænd også i Ukraine, der søger fredeligere løsninger.

Blandt lyspunkterne herhjemme er fx Mini Marchen mod Atomvåben, Oprustning og Militarisering i København og de gode oplæg på Fredsfestivalen i Århus. Samt at der nu er en Nordisk Fredsalliance på vej mod stiftelse. For arbejdet samlede de fleste nordiske fredsfolk, der godt nok ikke blev enige om en samlet stemme, men dog om et fælles netværk til gensidig berigelse - i første omgang i et samarbejde mod fremmede baser og atomvåben.

Rundt om i verden viser andre konflikter, at fred overraskende nok er et tiltrækkende alternativ til krig. Tudsegamle konflikter som i Colombia og Etiopien er sat på skrøbeligt vågeblus – og mens det hidtil nærmest har været en helligbrøde at foreslå en forhandlet fred om Ukraine, er tanken nu pludseligt blevet mere tilladelig. Så måske!

Hilsener fra medlemmer

- *Jeg var medlem af AMK i mine unge dage. Med hele situationen omkring Rusland, Ukraine, USA mm har jeg fået lyst til at melde mig ind igen for på den måde at være med, da fredsarbejdet er ekstremt vigtigt nu.*
- *Som konsekvens af folkeafstemningen forleden ønsker jeg medlemskab. Vil aldrig kunne tilslutte mig militær oprustning.*
- *Jeg vil gerne købe tre emblemer. Var lige på højskole og der var en, som gerne ville have. Så nu skal jeg altid have et par stykker med mig.*
- *Sagen er vigtigere end nogensinde i disse tider :-). Kan desværre ikke komme til landsmøde, men sender de varmeste tanker.*
- *Jeg vil meget gerne meldes ind, og bære emblemet synligt. Det er krigen i Ukraine, der var dråben...*

Aldrig Mere Krigs nyhedsbreve udsendes tre gange om året til foreningens medlemmer. Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven indeholder aktive blå links til flere oplysninger.

Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne forslag til stof fra medlemmer og andre.

Artikler, henvisninger og links i bladet, inklusive redaktørens, kan have indhold, der afviger fra foreningen Aldrig Mere Krigs, og redaktørens, holdninger.

Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Foreningen Aldrig Mere Krigs hovedbestyrelse

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Tlf.: 3042 0818

Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk Flygtningeogfred.dk

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Tlf.: 2062 3163

Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Martin Mørch, Dalgas Allé 3, 2.th, 7800 Skive Tlf.: 2940 7887

Mail: martin@aldrigmerekrig.dk

Mogens Godballe, Fælledvej 11, 5400 Bogense Tlf.: 5151 2946

Mail: mogens@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Tlf.: 5051 0328

Mail: tom@aldrigmerekrig.dk FRED.dk

Suppleanter

Stephan Schneeberger, Kobbelvænget 59, 4.th, 2700 Brønshøj Tlf.: 5016 9317

Mail: stephan@aldrigmerekrig.dk

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Tlf.: 6076 9167

Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk GrandmothersDanmark.dk

Gustav Sieg Sørensen, Nørregade 50, 7700 Thisted Tlf.: 5172 4673

Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk

AMKs formand og redaktør

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5,

8550 Ryomgård. Telefon: 5051 0328

E-mail: Tom@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:

AldrigMereKrig.dk

[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

AMKs landskontor og kasserer

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4,

6880 Tarm. Telefon: 2062 3163

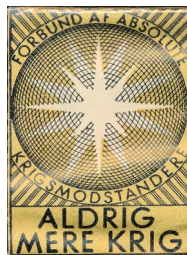
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank

Reg. 5396 Konto. 0309139

Giro: 71 [0000 eller medlemsnr] 80237278

MobilePay: 128443 [skriv evt. medlemsnr]

Returadresse: **Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm**

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – Knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>			
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikkevold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>_ Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er en fredelig velkomstgave</p>	<p>Enkeltperson Kr. 225</p> <p>Par Kr. 300</p> <p>Student mm. Kr. 150</p> <p>Pensionist Kr. 150</p> <p>Civil værnepligt Kr. 150</p>	
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <ul style="list-style-type: none"> - derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager. - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke. <p>Fred er en menneskeret. Krig er en forbrydelse mod menneskeheden.</p> <p>Konflikter bør altid løses med fredelige midler.</p> <p><i>Læs principprogram og vedtægter:</i></p> <p>AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også Facebook.com/aldrigmerekrig</p>			